

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เศรษฐกิจและสังคมปัจจุบัน ชีวิตในแต่ละวันที่เริ่มต้นขึ้นนั้น เรามีความเสี่ยงภัยตลอดเวลา เช่น อาจต้องประสบปัญหาจากภัยธรรมชาติ น้ำท่วม ดินถล่ม หรือ ภัยจากการจลาจล อัคคีภัย อุบัติเหตุทางรถยนต์ รวมทั้งอาจเกิดความเจ็บป่วยทางด้านร่างกาย ซึ่งเราก็ไม่อาจปฏิเสธ เหตุการณ์ต่าง ๆ เหล่านี้ ได้ เราจึงต้องการหาผู้ที่จะแบ่งเบาความเสี่ยงภัยนั้น ๆ นั่นก็คือการประกันวินาศภัย และการประกันชีวิต ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า ธุรกิจประกันประกันภัย และ ธุรกิจประกันชีวิตเป็นธุรกิจที่มีบทบาทและความสำคัญมากต่อเศรษฐกิจและสังคม ทั้งยังเป็นหลักประกันให้ธุรกิจต่าง ๆ หรือช่วยบรรเทาความเดือดร้อนให้กับสังคม ในระดับหนึ่งในยามที่เกิดวินาศภัยต่าง ๆ

การประกันชีวิต และ ประกันวินาศภัยนั้นมีความสำคัญและบทบาทมาก ธุรกิจประกันชีวิตส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องระหว่างผู้รับประกันภัย และ ผู้เอาประกันภัย หรือ ทายาท แต่ในธุรกิจประกันภัยนั้นเป็นธุรกิจที่อาจกล่าวได้ว่าเป็นสัญญาเพื่อประโยชน์ของบุคคลภายนอกเป็นส่วนใหญ่ และเป็นธุรกิจที่เติบโตได้เร็ว ทั้งมีผลกระทบต่อบุคคลภายนอกในวงกว้าง ในการวิจัยครั้งนี้จึงจะศึกษาเพียงกรณีที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจประกันวินาศภัยแต่เพียงอย่างเดียว

เมื่อการประกันวินาศภัยนั้น มีบทบาทสำคัญในโลกของธุรกิจ จนอาจกล่าวได้ว่าบริษัทประกันภัยเป็นสถาบันการเงินประเภทหนึ่ง รัฐจึงออกกฎหมายมาควบคุมโดยตรงในรูปของพระราชบัญญัติ และข้อบังคับอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การประกันภัยมีประสิทธิภาพต่อเศรษฐกิจและสังคมอย่างยิ่ง เช่น หลักกฎหมายตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2551 และพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 รวมถึงพระราชบัญญัติคณะกรรมการและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย พ.ศ. 2550 เป็นกฎหมายที่ออกมาเพิ่มเติมภายหลัง เพื่อกำกับให้ธุรกิจประกันวินาศภัยมีประสิทธิภาพและมั่นคง เพราะการทำสัญญาประกันวินาศภัยนั้น อาศัยความเชื่อ และความไว้วางใจที่ผู้เอาประกันมีต่อผู้รับประกันภัยเท่านั้น

สัญญาประกันภัยเป็นสัญญาต่างตอบแทน เหมือนสัญญาอื่น ๆ แต่ก็ไม่เหมือนสัญญาซื้อขายทั่วไป ในเรื่องการประกันภัย มีบุคคลหรือคู่สัญญา เกี่ยวข้องในสัญญาประกันภัยฝ่ายหนึ่งคือผู้เอาประกันภัยที่ทำหน้าที่ส่งค่าเบี้ยประกัน ให้อีกฝ่ายเรียกว่าผู้รับประกันภัย โดยผู้รับประกันภัยจะจ่ายค่าสินไหมทดแทน หรือเงินจำนวนหนึ่งเมื่อเกิดวินาศภัยหรือความเสียหายขึ้นแก่ผู้เอาประกันภัย หรือผู้รับผลประโยชน์ซึ่งอาจจะเป็นคน ๆ เดียวกันก็ได้

นอกจากนี้ยังมีบุคคลที่เกี่ยวข้องที่สำคัญต่อระบบธุรกิจประกันภัยคือ ผู้ที่ทำหน้าที่เป็นผู้ซื้อหรือจัดการ ชักชวน ให้ผู้เอาประกันภัยและผู้รับประกันภัย ได้เข้าทำสัญญาประกันภัยกัน คือตัวแทน และ นายหน้า ปัจจุบันยังได้มีนายหน้าประเภทธนาคารพาณิชย์ โดยตัวแทน นายหน้า จะได้รับค่าบำเหน็จเป็นค่าตอบแทน

อาชีพ ตัวแทน นายหน้า ยังหน้าที่และมีความสำคัญหลายประการเพราะนอกจากจะชี้ช่องชักชวนให้มีการทำสัญญากันขึ้นแล้วก็ตาม ยังมีหน้าที่ให้บริการ ในการดูแลผลประโยชน์ดูแลความสะดวกแก่ผู้เอาประกันในด้านอื่น ๆ อีก ไม่ว่าจะเป็นทำการจัดส่งเอกสาร รับเงิน จ่ายเงินจากผู้รับประกันภัย ไปยังผู้เอาประกันภัย เป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยประสานงานในธุรกิจประกันภัยได้เป็นอย่างมาก โดยเฉพาะลูกค้าที่อยู่ห่างไกลในชนบท ทั้งยังสามารถ ให้บริการ ให้คำปรึกษา ตลอดเวลาแทนบริษัทประกันภัย จากความสำคัญของอาชีพดังกล่าวทำให้ตัวแทนนายหน้ามีความใกล้ชิดกับค่าเบี้ยประกัน ที่ตัวแทน นายหน้าต้องนำส่งบริษัทประกันภัย จึงเป็นสาเหตุสำคัญอย่างยิ่งที่ทำให้เกิดการทุจริต ยังผลให้เกิดการพยายามแก้ไขปัญหากจากภาครัฐ และบริษัทประกันภัย ทั้งยังมีปัญหาที่ตัวแทน นายหน้านั้นขาดความรู้อย่างแท้จริง ดังนั้นจึงต้องศึกษาประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2551 รวมถึง ประกาศของคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เพื่อหาข้อปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย และ พัฒนาการประกอบอาชีพ ตัวแทน นายหน้าให้เป็นวิชาชีพ

ในปีพ.ศ. 2558 นี้ ประเทศไทยและอีก 9 ประเทศสมาชิก ในแถบอาเซียนหรือ ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้จะต้องก้าวเข้าสู่การรวมตัวเป็นชุมชนหรือ ประชาคมเดียวกัน ได้แก่ ประเทศไทย สิงคโปร์ มาเลเซีย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ กัมพูชา เวียดนาม บรูไน พม่า และลาว

อาเซียนมีพัฒนาการด้านการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจเรื่อยมาเริ่มตั้งแต่การจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียนหรือ AFTA ตั้งแต่ปี 2535 และพยายามส่งเสริมให้มีความร่วมมือครอบคลุมด้านอื่น ๆ ด้วยเช่นการค้าบริการการลงทุนซึ่งมีการจัดทำกรอบความตกลงด้านการค้าบริการของอาเซียน (ASEAN Framework Agreement on Services: AFAS) และกรอบความตกลงว่าด้วยเขตการลงทุนอาเซียน (Framework Agreement on the ASEAN Investment Area: AIA) เมื่อปี 2538 และ 2541 ตามลำดับนอกจากนี้อาเซียนยังได้จัดตั้งโครงการความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมของอาเซียน

(ASEAN Industrial Cooperation Scheme) เพื่อเพิ่มศักยภาพในการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมและสนับสนุนการแบ่งการผลิตและการใช้วัตถุดิบในภูมิภาค

ต่อมาผู้นำอาเซียนได้เห็นชอบให้จัดตั้งประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ซึ่งประกอบด้วย 3 เสาหลักคือการเมืองความมั่นคงเศรษฐกิจและสังคมและวัฒนธรรมและได้ประกาศปฏิญญาเซบู ว่าด้วยการเร่งรัดการจัดตั้งประชาคมอาเซียนให้บรรลุผลจากเดิมที่กำหนดไว้ในปี 2563 (ค.ศ. 2020) เป็นปี 2558 (ค.ศ. 2015) โดยในส่วนของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนได้จัดทำแผนงานการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC Blueprint) เป็นแผนงานบูรณาการการดำเนินงานในด้านเศรษฐกิจต่าง ๆ เพื่อให้เห็นการดำเนินงานในภาพรวมที่จะนำไปสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนภายในปี 2558 (ค.ศ. 2015) เป้าหมายของอาเซียน AEC ได้วางแผนงานในการผลักดันการค้าไปสู่ภูมิภาคที่เป็นตลาดและฐานการผลิตเดียว ซึ่งจะก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายทรัพยากรการผลิตระหว่างกันได้อย่างเสรี เช่น ในด้านการเคลื่อนย้ายสินค้า อาเซียนจะดำเนินการลดภาษีศุลกากรและยกเลิกมาตรการกีดกันทางการค้าที่มีใช้ภายในให้หมดสิ้นไป สำหรับการค้าภาคบริการและการลงทุนนั้น อาเซียนมุ่งหน้าดำเนินการเปิดตลาดระหว่างกัน รวมถึงการจัดทำความตกลงยอมรับร่วมในบริการวิชาชีพต่าง ๆ และสนับสนุนการลงทุนร่วมกันภายใต้กฎระเบียบและขั้นตอนการลงทุนที่มีความโปร่งใส¹

สำหรับเสาหลักการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community หรือ AEC) ภายในปี 2558 เพื่อให้อาเซียนมีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน แรงงานฝีมืออย่างเสรี และเงินทุนที่เสรีขึ้นต่อมาในปี 2550 อาเซียนได้จัดทำพิมพ์เขียวเพื่อจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC Blueprint) เป็นแผนบูรณาการงานด้านเศรษฐกิจให้เห็นภาพรวมในการมุ่งไปสู่ AEC ซึ่งประกอบด้วยแผนงานเศรษฐกิจในด้านต่าง ๆ พร้อมกรอบระยะเวลาที่ชัดเจนในการดำเนินมาตรการต่าง ๆ จนบรรลุเป้าหมายในปี 2558 รวมทั้งการให้ความยืดหยุ่นตามที่ประเทศสมาชิกได้ตกลงกันล่วงหน้าเพื่อสร้างพันธมิตรระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนประกอบด้วย 4 ส่วนได้แก่

1. การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียว
2. การสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของอาเซียน
3. การพัฒนาเศรษฐกิจอย่างเสมอภาค
4. การบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก²

¹ กองอาเซียน 3 *ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน* (ออนไลน์). จาก : <http://www.ocsc.go.th/ocsc/th/files/AEC,%20Connectivity,%20ASCC.pdf> (2014, Jan 25).

² AEC Blueprint (ออนไลน์). จาก: www.thai-aec.com/aec-blueprint .(2014, Jan 30).

ภายหลังจากการลงนามในแถลงการณ์ AEC Blueprint แล้ว ไทยมีพันธกรณีที่จะต้องปฏิบัติตามแผนงานดังกล่าวทั้งในด้านการเปิดตลาดสินค้า การเปิดตลาดการค้าบริการ และการลงทุนเสรี ประเทศสมาชิกอาเซียน รวมถึงความร่วมมือในด้านเศรษฐกิจต่าง ๆ ซึ่งการดำเนินงานจะเกี่ยวข้องกับหลายหน่วยงานภายในประเทศ รวมถึงการแก้ไขกฎหมายภายในที่เกี่ยวข้องเพื่อให้สามารถปฏิบัติตามพันธกรณีที่ได้ตกลงกับอาเซียนได้ โดยเฉพาะการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุการเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวของอาเซียน ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับพันธกรณีสำคัญ

จากการเจรจาและแผนงานการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนการเปิดเสรีการค้าบริการเป็นการลดข้อจำกัดต่อการค้าบริการมีการตั้งเป้าหมายจัดทำข้อผูกพันโดยใช้ GATS W/120 เป็นพื้นฐานในการจำแนกสาขาบริการต่าง ๆ³ เป็นพันธกรณีที่ประเทศไทยต้องปฏิบัติตาม การประกันภัยเป็นสาขาหนึ่ง และมีอีก 6 สาขาย่อยที่จะต้องผูกพัน และบริการด้านตัวแทนนายหน้าประกันภัย เป็นสาขาย่อยสาขาหนึ่ง

แม้ประเทศไทยจะยังไม่ต้องการเปิดเสรีการค้าบริการด้านตัวแทน นายหน้าประกันวินาศภัยในขณะนี้ทันที เนื่องจากเป็นอาชีพที่คนไทยไม่พร้อมที่จะแข่งขัน แต่ในอนาคตก็อาจจะมียุคที่จะต้องค่อย ๆ เป็นค่อย ๆ ไป และหากมีการเจรจาเรียกร้องให้มีการ เปิดเสรีธุรกิจประกันภัยมากขึ้นมีการอนุญาตให้คนต่างด้าวเข้ามาประกอบอาชีพ ตัวแทน นายหน้าประกันวินาศภัยแล้ว ก็จะมีการเข้ามาแข่งขัน ในการหาลูกค้ากับตัวแทน นายหน้าคนไทย เป็นที่แน่นอนคนไทยที่ประกอบอาชีพตัวแทนนายหน้าประกันวินาศภัย ต้องได้รับผลกระทบ ซึ่งผู้ศึกษาได้ศึกษาโดยมี ปัญหาที่อาจเกิดขึ้นดังต่อไปนี้

ประการที่ 1 ผลกระทบต่อพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 กรณีที่ในอนาคตหากประเทศไทยมีการเปิดเสรีการค้าบริการด้านประกันภัย สาขาย่อยตัวแทน นายหน้า ประกันวินาศภัยนี้แล้ว และเปิดให้คนต่างด้าว เข้ามาขออนุญาตประกอบอาชีพนี้ได้ แม้ตามพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 แก้ไขเพิ่มเติม 2551 นั้นในการขอรับใบอนุญาตการเป็น ตัวแทน นายหน้า แม้กฎหมายจะมีได้กำหนดเรื่องสัญชาติของผู้ขอรับใบอนุญาตไว้ แต่พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 ไม่อนุญาตให้คนต่างด้าวประกอบอาชีพตัวแทน นายหน้าประกันวินาศภัย ตามบัญชีสามแนบท้าย ด้วยเหตุผลเป็นอาชีพที่คนไทยยังไม่พร้อมแข่งขัน

ประการที่ 2 ผลกระทบต่อมาตรฐานในการจัดอบรมและการวัดความรู้แก่ตัวแทน และนายหน้าประกันวินาศภัย สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจ

³คาริกา โพธิ์รุทซ์.(2553). *กลไกทางกฎหมายในการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน* . นิตยสารมหานับพันจิต , คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. หน้า 263 .

ประกันภัย (สำนักงาน ค.ป.ท.) ได้มีการออกประกาศเรื่องกำหนดหลักสูตรและวิธีการการอบรม ความรู้เกี่ยวกับการประกันวินาศภัยสำหรับผู้ขอรับและขอต่อใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศ ภัยและนายหน้าประกันวินาศภัย ให้ต้องได้รับการอบรมก่อนจึงจะต่อใบอนุญาตได้ และ อบรม สูงสุด 30 ชั่วโมงสำหรับตัวแทน และนายหน้าประกันวินาศภัย ต้องผ่านการอบรมสูงสุด 50 ชั่วโมง และมีหลากหลายสถาบันที่สามารถจัดอบรม แม้สำนักงาน ค.ป.ท. จะได้กำหนดวิชา หรือ หลักสูตร ก็ตาม เนื้อหาเป็นเรื่องราวเฉพาะทาง ที่ต้องใช้เวลาและ ประสบการณ์ในการเรียนรู้ เมื่อมีการ กำหนดให้ต้องผ่านการอบรมแต่ไม่มีการจัดให้มีการทดสอบหรือวัดผล ความรู้ที่ได้จากการอบรม มา ประสิทธิภาพและมาตรฐาน จะมีเพียงพอหรือไม่ หากมีการอนุญาตให้คนต่างด้าวเข้าเป็น ตัวแทนนายหน้าประกันวินาศภัยแล้ว ตัวแทน นายหน้าคนไทย จะมีศักยภาพหรือมีความรู้เท่าเทียม ตัวแทน นายหน้า คนต่างด้าวหรือไม่

ประการที่ 3 ผลกระทบต่อจรรยาบรรณและศีลธรรมของตัวแทนและนายหน้า ประกันวินาศภัย ในธุรกิจประกันภัย พบว่าในปีหนึ่ง ๆ นั้นมีจำนวนคดีมากมายความเสียหายที่ เกิดขึ้นเกิดจากการละเมิดกฎหมาย นอกจากนี้ยังปฏิบัติฝ่าฝืน จรรยาบรรณ และศีลธรรม อันเป็น หลักการที่ สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยวางไว้ ซึ่งถือ เป็นหลักการพื้นฐานที่ตัวแทน นายหน้า นั้นพึงต้องถือปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด จึงทำให้เป็น เหตุผลข้อหนึ่งว่าการเป็นตัวแทน นายหน้าประกันวินาศภัยในประเทศไทย ยังถือเป็นเพียงแค่อาชีพ เท่านั้น ไม่ได้รับการยกระดับมาตรฐานให้เป็นวิชาชีพ

ประการที่ 4 ผลกระทบ ต่อการทุจริตของตัวแทน และนายหน้า ประกันวินาศภัยที่ ส่งผลเสียหายต่อผู้เอาประกันภัย คือ ปัญหาในการทุจริตค่าเบี้ยประกันภัยเพราะตัวแทน นายหน้ามี โอกาสในการรับแทนบริษัทประกันภัย ก่อให้บริษัทฯ ได้รับความเสียหายเป็นอันมาก ซึ่ง เกิดเป็น คดีขึ้นมากมาย อันมีผลต่อเนื่องให้ผู้เอาประกันภัยขาดความเชื่อถือในธุรกิจประกันภัยเมื่อประเทศ ไทยเปิดเสรีการค้าบริการแล้ว หากมีตัวแทน นายหน้าประกันวินาศภัยที่เป็นคนต่างด้าวเข้ามา ประกอบอาชีพนี้แล้ว และเกิดการรับเบี้ยประกันภัยไปแล้วทุจริตไม่นำส่งบริษัทประกันภัย หรือ ผู้รับประกันภัยแล้ว การที่ไม่มีสัญชาติไทย และสามารถเดินทางเข้าออกประเทศไทยได้อย่างเสรี ในกระบวนการดำเนินคดี อาจต้องใช้ระยะเวลาพอสมควร ตัวแทน นายหน้า คนต่างด้าวก็อาจจะ เดินทางออกนอกประเทศแล้ว การติดตามอาจเรียกค่าเบี้ยประกันคืนอาจกระทำไต่ยาก

ประการที่ 5 ผลกระทบต่อการรับประกันภัยผ่านนายหน้าที่เป็นธนาคารพาณิชย์ ประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย ที่ สนส. 17/2551 เรื่อง การอนุญาตให้ธนาคารพาณิชย์ประกอบ ธุรกิจประกันภัย ลงวันที่ 28 สิงหาคม 2551 โดยให้สถาบันการเงิน ได้แก่ ธนาคารพาณิชย์ (บริษัท มหาชนจำกัด) และรวมถึงสถาบันการเงินที่มีกฎหมาย โดยเฉพาะจัดตั้งขึ้น เป็นนายหน้าประกัน

วิทยาศาสตร์โดยทำการชี้ช่องหรือจัดการให้มีการประกันภัยโดยตรง โดยต้องได้รับใบอนุญาตนายหน้าประกันวินาศภัย เดิมนั้นการขายประกันนั้นมิใช่ธุรกรรมของธนาคารพาณิชย์เลยมีลักษณะการบังคับขายและไม่มีบริษัทประกันภัยให้ลูกค้ามากนัก ส่วนใหญ่ขายประกันแบบบังคับทำพร้อมกับการอนุมัติสินเชื่อ เช่นให้กู้ยืมเงินค่าบ้านแต่บังคับทำประกันอสังหาริมทรัพย์กับผ่านธนาคาร ๆ หาประกันให้เท่านั้น ธนาคารเหล่านี้จึงได้ประโยชน์จากค่านายหน้าปีละจำนวนมหาศาล เป็นช่องทางหนึ่งของรายได้ธนาคาร อันเป็นการที่ธนาคารได้เปรียบกว่า ตัวแทน นายหน้าทั่วไปในการหาลูกค้าและรายได้ เนื่องจากมีข้อมูลและช่องทางดีกว่า หากมีการเปิดเสรีการค้าบริการด้านการประกันภัย แล้วในอนาคต ธนาคารพาณิชย์ต่างด้าว ซึ่งนายหน้าธนาคารพาณิชย์ที่เป็นต่างด้าว ก็อาจจะส่งงานให้บริษัทประกันภัยต่างด้าวด้วยกัน อันจะต้องส่งผลกระทบต่อตัวแทน นายหน้าคนไทย และธุรกิจประกันภัยของคนไทยอย่างแน่นอน

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้ศึกษาเห็นว่าควรศึกษาหาแนวทางแก้ไข เพิ่มเติมข้อกำหนด เพื่อรองรับกับปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต ทั้งยังต้องมุ่งพัฒนาอาชีพตัวแทน นายหน้าให้เป็นวิชาชีพให้มีความรู้และศักยภาพทัดเทียมกับต่างประเทศ รวมถึงการลดปัญหาข้อร้องเรียนต่าง ๆ เมื่อมีการเปิดเสรีการค้าบริการด้านประกันภัยสาขาย่อย ตัวแทน นายหน้าประกันวินาศภัย

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1.2.1 เพื่อศึกษา วิวัฒนาการ แนวคิด และ หลักการความหมายลักษณะ ตัวแทน นายหน้าประกันวินาศภัย และข้อตกลงการเจรจาเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

1.2.2 เพื่อศึกษาถึง ความตกลงระหว่างประเทศในการเปิดเสรีการค้าบริการในด้านประกันภัย

1.2.3 เพื่อศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้องของไทย และกฎหมายต่างประเทศใน การกำกับดูแลตัวแทน นายหน้าประกันวินาศภัย

1.2.4 เพื่อศึกษาผลกระทบต่อตัวแทน นายหน้าประกันวินาศภัย เมื่อมีการเปิดเสรีการค้าบริการ

1.2.5 เพื่อศึกษาแนวทาง และหาข้อเสนอในการปรับปรุงข้อกำหนดในการกำกับดูแลตัวแทนและนายหน้าประกันวินาศภัย เมื่อมีการเปิดเสรีการค้าบริการ

1.3 สมมติฐานการศึกษา

หากภายหลังกปีพ.ศ. 2558 ประเทศไทยได้เข้าสู่การเป็นประชาคม เศรษฐกิจอาเซียน AEC และได้มีการเจรจาเปิดเสรีการค้าบริการในด้านการประกันภัย สาขาย่อย ตัวแทน นายหน้าประกันวินาศภัย ที่จะอนุญาตให้คนต่างด้าวเข้ามาประกอบอาชีพ ตัวแทน นายหน้าประกันวินาศภัยแล้ว อาจก่อให้เกิดการการแข่งขันกันระหว่างตัวแทน นายหน้า ในประเทศ และ คนต่างด้าว และอาจมีผลกระทบตามพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2551 พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 ประกาศของคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย พ.ศ. 2550 ยังมีปัญหาในการกำกับดูแลตัวแทน นายหน้าประกันวินาศภัย เช่น ปัญหาตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 ที่กำหนดห้ามคนต่างด้าวประกอบอาชีพ ตัวแทนและนายหน้าประกันวินาศภัย ปัญหาต่อมาตรฐานในการจัดอบรมความรู้และ การวัดผลความรู้แก่ตัวแทนและ นายหน้าประกันวินาศภัย ปัญหาการทำหน้าที่ของตัวแทน และ นายหน้าประกันวินาศภัยที่ส่งผลเสียหายต่อผู้เอาประกันภัย และปัญหาการรับประกันภัยผ่านนายหน้าประเภทธนาคารพาณิชย์

ดังนั้นจึงควรกำหนดมาตรการหรือข้อกำหนดที่เหมาะสมใช้ในการกำกับดูแลอาชีพตัวแทนและ นายหน้าประกันวินาศภัย เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และได้มีการเปิดเสรีการค้าบริการ ด้านการประกันภัย โดยอาจเพิ่มเติมหรือแก้ไขข้อกำหนด ตามพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2551 พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 ประกาศของคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สอดคล้องและเหมาะสม

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

ในกรณีนี้จะทำการศึกษาถึง วิวัฒนาการ แนวคิด และ หลักการความหมายลักษณะตัวแทนและ นายหน้าประกันวินาศภัยตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ตามพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2551 พระราชบัญญัติคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย พ.ศ. 2550 พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 ข้อตกลงระหว่างประเทศในเรื่องการเปิดเสรีการค้าบริการกฎหมายของต่างประเทศ ที่มีมาตรการได้อนุญาตและควบคุมกำกับดูแล ตัวแทน นายหน้าประกันวินาศภัยในต่างประเทศ และกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

1.5 วิธีการดำเนินการศึกษา

ผู้ศึกษาจะทำการศึกษา ค้นคว้า วิจัยในเชิงเอกสารการศึกษาวิจัยเป็นการวิจัยจากเอกสาร (Documentary Research) โดยศึกษาค้นคว้าจากข้อมูลที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศ และต่างประเทศ บทบัญญัติของกฎหมาย ตำรา บทความ รายงานประชุม งานวิจัย วิทยานิพนธ์ ตลอดจนคำพิพากษาของศาลฎีกา และนำข้อมูลที่ได้นำมาศึกษาวิเคราะห์ผลกระทบและปัญหา กรณีตัวแทน นายหน้าประกันวินาศภัย เมื่อประเทศไทยได้เข้าสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน AEC

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 เพื่อให้ทราบถึง วิวัฒนาการ แนวคิด และ หลักการความหมายลักษณะ ตัวแทน นายหน้าประกันวินาศภัย และข้อตกลงการเจรจาเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

1.6.2 เพื่อให้ทราบความตกลงระหว่างประเทศในการเปิดเสรีการค้าบริการตัวในด้านประกันภัย

1.6.3 เพื่อให้ทราบกฎหมายที่เกี่ยวข้องของไทยและกฎหมายต่างประเทศใน การกำกับดูแล ตัวแทน นายหน้าประกันวินาศภัย

1.6.4 เพื่อให้ทราบถึงผลกระทบต่อตัวแทนและนายหน้าประกันวินาศภัย และแนวทางแก้ไข กฎหมายเมื่อมีการเปิดเสรีการค้าบริการ

1.6.5 เพื่อให้ทราบถึงหลักเกณฑ์ในกฎหมายต่างประเทศที่กำกับดูแลตัวแทนนายหน้าประกันวินาศภัย